

ພຣະທຳດານເຢຣີ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍຫົກສິບເກົ້າ

ການຄລີຄາຍເສັ້ນດ້າຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ: ການເຂົ້າໃຈສັນຍະລັກຂອງ "ບ້ອມບາການ" ໃນພຣະທຳດານເຢຣີ

Jeff Pippenger
2024-03-31

ຂໍ້ທັບໃນບົດທັບເອັດ ຂອງພຣະທຳດານເຢຣີ
ໄດ້ຮັບຮອດມາຂ່າວສານພາຍໃນແລະພາຍນອກເຂົ້າໄດ້ດ້ວຍຄຳວ່າ "ບ້ອມບາການ."
ຄວາມເຊື່ອມໂຍງທີ່ມີນ້ຳໜັກໄວ້ກັບຄຳພະຍາກອນຫົກສິບຫ້າປີຂອງອີຊາຍາ ໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ "ບ້ອມບາການ" ຂອງຄຳພະຍາກອນພາຍນອກນັ້ນ ແມ່ນລັດເຊຍ, ແລະ "ບ້ອມບາການ" ພາຍໃນຂອງພຣະວິຫານ ຊຶ່ງພຣະຄຣິດຊົງຍົກຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງປະຫວັດສາດດຽວກັນ. ບ້ອມບາການພາຍນອກ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຂໍ້ທັບສຳລັບເອັດ ໄດ້ຖືກລະບຸວ່າເປັນ "ສະຖານນະມັດສະການແຫ່ງກຳລັງ," ເປັນຕົວແທນຂອງກະສັດ ຫຼືອານາຈັກໃນໂລກ. ສ່ວນບ້ອມບາການພາຍໃນ ຫຼືສະຖານນະມັດສະການແຫ່ງກຳລັງຜ່າຍພາຍໃນ ນັ້ນ ແມ່ນພຣະວິຫານ ຊຶ່ງທຸດຜູ້ນຳພັນທະສັນຍາໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນສື່ສັບຫົກປີ.

ໃນບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດແຫ່ງພຣະວິຫານນັ້ນ (ບ້ອມບາການ), ພຣະເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຜ່າຍສະຫວັນ.

ໃນພຣະຄຳພີດານເຢຣີ ມີຄຳພາສາເຮັບເຮັດສອງຄຳທີ່ຖືກແປທັງຄູ່ວ່າ "ສະຖານບໍລິສຸດ." ຄຳໜຶ່ງແມ່ນ "miqdash" ແລະອີກຄຳໜຶ່ງແມ່ນ "qodesh." "Miqdash" ສາມາດໝາຍເຖິງສະຖານບໍລິສຸດຂອງຄົນຕ່າງສາສະໜາ ຫຼືສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼືແມ່ນແຕ່ທີ່ໜຶ່ງກໍໄດ້. ສ່ວນ "qodesh" ນັ້ນ ໃນພຣະຄຳພີຖືກໃຊ້ພຽງແຕ່ເພື່ອໝາຍເຖິງສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. "ສະຖານບໍລິສຸດ" (miqdash) ແຫ່ງກຳລັງ (ທີ່ໜຶ່ງ), ໃນຂໍ້ທັບສຳລັບເອັດຂອງດານເຢຣີບົດທັບເອັດ, ຖືກແປວ່າ "ສະຖານບໍລິສຸດແຫ່ງກຳລັງ," ແລະຄຳພາສາເຮັບເຮັດທີ່ຖືກແປວ່າ ສະຖານບໍລິສຸດ ໃນທີ່ນັ້ນຄື "miqdash" ຊຶ່ງໝາຍເຖິງນະຄອນໂຮມ ອັນເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງກຳລັງຂອງໂຮມ ໃນປະຫວັດສາດຂອງທັງໂຮມນອກສາສະໜາແລະໂຮມສັນຕະປາບາ. ດານເຢຣີໄດ້ໃຊ້ຄຳພາສາເຮັບເຮັດສອງຄຳນີ້ຢ່າງລະມັດລະວັງຫຼາຍ. ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ເປັນເສົາຫຼັກໃຈກາງຂອງຄວາມເຊື່ອເອັດເວັນຕົກ ພວກເຮົາພົບຄຳວ່າ "ສະຖານບໍລິສຸດ."

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ໜຶ່ງກ່າວຂຶ້ນ, ແລະຜູ້ບໍລິສຸດອີກຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ນັ້ນຜູ້ທີ່ກ່າວຢູ່ວ່າ, ນິມິດກ່ຽວກັບການຖວາຍບູຊາປະຈຳວັນ ແລະການລະເມີດທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເປົ່າມານັ້ນ ຈະດຳເນີນໄປອີກດົນປານໃດ, ຈົນທັງສະຖານບໍລິສຸດແລະກອງພົນຖືກຍຳຍີພາຍໃຕ້ຕົນ? ແລະທ່ານນັ້ນໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຈົນເຖິງສອງພັນສາມຮ້ອຍວັນ; ແລ້ວສະຖານບໍລິສຸດຈະໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ສະອາດ. Daniel 8:13, 14.

ຄຳພາສາເຮັບເຮັດທີ່ແປວ່າ "ພະວິຫານ" ໃນທັງສອງຂັ້ນນັ້ນ ແມ່ນ "qodesh" ແລະໃຊ້ສະເພາະເພື່ອໝາຍເຖິງພະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ໃນຂໍ້ທັບເອັດ ຊຶ່ງບົ່ງຊີ້ເຖິງໂຮມນອກສາສະໜາ ແລະໂດຍສະເພາະວິຫານ Pantheon ໃນນະຄອນໂຮມ ພວກເຮົາພົບຄຳວ່າ "ພະວິຫານ", ແຕ່ໃນຂັ້ນນີ້ ຄຳນັ້ນແມ່ນຄຳພາສາເຮັບເຮັດ "miqdash."

ແມ່ນແລ້ວ, ມັນໄດ້ຍົກຕົ້ນເອງຂຶ້ນໄປຈົນເທົ່າກັບເຈົ້ານາຍແຫ່ງພົນໂຍທາ, ແລະໂດຍມັນ ເຄື່ອງບູຊາປະຈຳວັນໄດ້ຖືກຍົກເລີກໄປ, ແລະສະຖານທີ່ແຫ່ງສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງກໍໄດ້ຖືກໂຄ່ນລົງ. ດານເຢຣີ 8:11.

ຄຳວ່າ "ພຣະວິຫານແຫ່ງກຳລັງ" ໃນຂໍ້ທີ່ສາມສົບເອັດຂອງດານເອີນບົດທີ່ສົບເອັດ ແມ່ນຄຳພາສາເຮັບເຮົາ "miqdash," ແລະມັນບາກົດຂຶ້ນໃນຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບຄຳພາສາເຮັບເຮົາຖືກແປວ່າ "ບ້ອມບາການ" ໃນຂໍ້ທີ່ຈັດ ແລະ ຂໍ້ທີ່ສົບ ໃນບົດທີ່ສົບເອັດ. ໃນຂໍ້ທີ່ຈັດ ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ໄດ້ເຂົ້າໄປຈົນເຖິງເມືອງໂຮມ ແລະ ຈັບກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອເປັນຊະເລື້ອ ເພາະລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນບ້ອມບາການຂອງຜູ້ນັ້ນ; ແຕ່ໃນຂໍ້ທີ່ສົບ ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໄດ້ຂຶ້ນໄປພຽງແຕ່ "ເຖິງ" "ບ້ອມບາການ," ເພາະລາວໄດ້ຢຸດຢູ່ທີ່ເຂດແດນຂອງອານາຈັກຂອງຕົນກັບອີຢິບ. ຂໍ້ທີ່ໄປໄດ້ກ່າວເຖິງເຂດແດນທີ່ຮາເຟຍ. "ພຣະວິຫານແຫ່ງກຳລັງ" ໃນຂໍ້ທີ່ສາມສົບເອັດ ຄື "miqdash," ຂອງ "ບ້ອມບາການ".

ການສູ້ຮົບຢູ່ເຂດຊາຍແດນໃນຮາເຟຍ ເປັນຕົວແທນແບບຂອງການສູ້ຮົບຢູ່ເຂດຊາຍແດນໃນຢູເຄຣນ. ປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັ້ນ ຖືກຮັບຮູ້ໂດຍການເຂົ້າໃຈວ່າ "ຫົວ" ແມ່ນອານາຈັກ ຫຼື ກະສັດ; ມັນແມ່ນບ້ອມບາການແຫ່ງກຳລັງຂອງລາວ, ແຕ່ຄຳພະຍາກອນກຳລັງກ່າວເຖິງຄວາມຈິງພາຍໃນ ແລະ ຄວາມຈິງພາຍນອກ. "ສະຖານນະມັດສະການແຫ່ງກຳລັງ" ສຳລັບເສນີພາຍນອກ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສະຖານນະມັດສະການ "miqdash", ແລະ ສະຖານນະມັດສະການແຫ່ງກຳລັງສຳລັບເສນີພາຍໃນ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສະຖານນະມັດສະການ "qodesh".

ຊ່ວງປີ 1844 ເຖິງ 1863 ເປັນແນວປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນສາຍໜຶ່ງ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີໂພ້ນ. ຊ່ວງເວລາສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວບໍ່ແຕ່ງການກະຈັດກະຈາຍທີ່ມີຕໍ່ອານາຈັກຝ່າຍເໜືອໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798, ແລະແນວເວລາສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວບໍ່ດົງວກັນທີ່ມີຕໍ່ອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1844. ແນວເວລາທີ່ສອງນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງທຳມະຊາດຊັ້ນຕ່ຳຂອງມະນຸດ ແລະ ທຳມະຊາດຊັ້ນສູງຂອງມະນຸດ. ທຳມະຊາດຊັ້ນຕ່ຳ ຊຶ່ງຖືກແທນດ້ວຍອານາຈັກຝ່າຍເໜືອ ແມ່ນຮ່າງກາຍ, ແລະ ທຳມະຊາດຊັ້ນສູງແມ່ນສີສະ. ສີສະເປັນນະຄອນຫຼວງຂອງອານາຈັກ ແລະ ມັນເປັນກະສັດ. ສຳລັບພາບປະກອບນີ້ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງເລືອກຢູດາ, ອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້, ເພື່ອວາງພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄວ້ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ນະຄອນຫຼວງຄື ເຢຣູຊາເລັມ. ເຢຣູຊາເລັມແມ່ນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະວິຫານແຫ່ງກຳລັງອັນແທ້ຈິງຕັ້ງຢູ່ ແລະ ໃນພຣະວິຫານນັ້ນມີຫ້ອງພຣະທີ່ນັ້ງສຳລັບກະສັດ, ຜູ້ຊົງເປັນສີສະ.

"ເຈດີເທືອ" ໃນ ພຣະທຳ ເລວີ 26 ເປັນຄວາມຈິງແຫ່ງການປະທັບຕາຂຶ້ນສຸດທ້າຍໃນປີ 1856 ຊຶ່ງມີຈຸດນາໃຫ້ເສີມກຳລັງແກ່ທຸກສັນຍານເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດພະລະກິດ. ຈາກປີ 1844 ຫາ 1863, ພຣະຄຣິດຊົງປະສົງທີ່ຈະຮວມພຣະພາວະຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງເຂົ້າກັບມະນຸດສະພາບຕະຫຼອດນິລັນດອນ, ແຕ່ມະນຸດໄດ້ກະບົດ.

ໃນເວລານັ້ນ ພຣະອົງບໍ່ອາດຊົງປ່ຽນສະພາບທຳມະຊາດທີ່ຕົກກວ່າຂອງມະນຸດໄດ້ ເພາະການນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນໃນການສະເດັດມາຄົງທຶນຂອງພຣະອົງ. ແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງປ່ຽນສະພາບທຳມະຊາດທີ່ສູງກວ່າຂອງມະນຸດໃຫ້ເປັນຕາມພຣະສະພາບຂອງພຣະອົງ ໂດຍການນຳຫົວຂອງມະນຸດຊາດມາຮ່ວມເຂົ້າກັບຫົວຂອງພຣະລັກສະນະພຣະເຈົ້າ. ຫົວແມ່ນນະຄອນຫຼວງຂອງອານາຈັກ. ຫົວແມ່ນກະສັດ ແລະເມື່ອພຣະຄຣິດຊົງກະທຳການປ່ຽນສະພາບແຫ່ງພຣະລັກສະນະພຣະເຈົ້າທີ່ຮ່ວມເປັນອັນໜຶ່ງກັບມະນຸດຊາດ ພຣະອົງຊົງນຳຫົວຂອງທັງມະນຸດຊາດແລະພຣະລັກສະນະພຣະເຈົ້າເຂົ້າຮ່ວມກັນໃນພຣະວິຫານທີ່ເຢຣູຊາເລັມ ໃນບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ບ່ອນທີ່ພຣະຄຣິດປະທັບຢູ່ກັບພຣະບໍດີຂອງພຣະອົງ.

ຜູ້ໃດທີ່ມີໃຊ້ ເຮົາຈະປະທານໃຫ້ຜູ້ນັ້ນນັ່ງກັບເຮົາໃນພະບັນລັງຂອງເຮົາ ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາກໍໄດ້ມີໃຊ້ ແລະໄດ້ນັ່ງລົງກັບພຣະບໍດີຂອງເຮົາໃນພະບັນລັງຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ໃດມີຫຼື ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຟັງສົງທິພຣະວິນຍານກ່າວແກ່ບັນດາຄຣິດຕະຈັກ. ພຣະນິມົດ 3:21, 22.

ພຣະຄຣິດຊົງສັນຍາວ່າ ຜູ້ເຫຼົ່ານັ້ນ (ຊາວລາໂອດີເກຍ) ຜູ້ຊົງມີໃຊ້ຊະນະດັ່ງທຶພຣະອົງໄດ້ຊົງມີໃຊ້ຊະນະ (ແລະກາຍເປັນຊາວຟິລິດເດນເຟຍ) ຈະໄດ້ນັ່ງຮ່ວມກັບພຣະອົງ ໃນສະຖານທີ່ຟ້າຍສະຫວັນ.

ຊົງພະອົງໄດ້ກະທຳໃນພຣະຄຣິດ ເມື່ອພະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ພຣະອົງຟົນຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ
ແລະໄດ້ຊົງໃຫ້ພຣະອົງປະທັບຢູ່ເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພະອົງໃນສະຖານທີ່ສະຫວັນ, ...
ແລະໄດ້ຊົງໃຫ້ພວກເຮົາຟົນຂຶ້ນມາດ້ວຍກັນ
ແລະໃຫ້ພວກເຮົານັ່ງດ້ວຍກັນໃນສະຖານທີ່ສະຫວັນໃນພຣະຄຣິດເຢຊູ ເອເຟໂຊ 1:20, 2:6.

ການຮ່ວມເຂົ້າເປັນອັນດຽວຂອງໄມ້ສອງອັນຂອງເອເຊກຽນ (ມະນຸດຊາດກັບພຣະພາວະ)
ຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດໃນສະຖານນະມັດສະການແຫ່ງກຳລັງຂອງພຣະເຈົ້າ (qodesh), ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ
ທີ່ບໍ່ມີປາການແຫ່ງກຳລັງ (miqdash)
ຖືກລະບຸວ່າເປັນກຸນແຈທາງຄຳພະຍາກອນທີ່ຊື່ອມຕໍ່ທັງແນວພາຍໃນແລະແນວພາຍນອກຂອງຄຳພະຍາກອນ
ທີ່ກາບຮົ່ວໄດ້ມາເຮັດໃຫ້ດ່ານເຮັດໃຈ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຫນຶ່ງແສນສິຫມືນສິພັນຄົນ.

ພຣະຄຣິດປາຖະໜາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ວຽກງານນີ້ສຳເລັດໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການມົນເລໂຣຕ໌,
ແຕ່ວຽກງານນັ້ນໄດ້ຖືກຂັດຂວາງໂດຍການກະບົດໃນປີ 1863, ແຕ່ປະຫວັດສາດຕັ້ງແຕ່ 1844 ຫາ 1863
ຍັງຄົງຢູ່ເປັນແນວຫນຶ່ງ ທີ່ສະແດງປະກອບໃຫ້ເຫັນວຽກງານທີ່ໄດ້ຖືກພະຍາຍາມນັ້ນ.

ຂໍ້ສົບໃນດ່ານເຮັດບົດທີ່ສົບເອັດ
ບັນຈຸກຸນແຈສຳຄັນສຳລັບການເຂົ້າໃຈຂ່າວສານພາຍໃນແລະພາຍນອກຂອງຂໍ້ສົບເອັດເຖິງຂໍ້ສົບຫ້າ
ຊົງໄດ້ເຂົ້າມາສູ່ປະຫວັດສາດພະຍາກອນຂອງພວກເຮົາໃນປີ 2014. ຂໍ້ສົບຊື່ບອກເຖິງປີ 1989
ຊົງເປັນເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍໃນຂະບວນການປະຕິຮູບຂອງຜູ້ຫນຶ່ງແສນສິຫມືນສິພັນ,
ແຕ່ພ້ອມກັນນັ້ນມັນຍັງບັນຈຸກຸນແຈທີ່ເຮັດໃຫ້ປີ 2014
ຖືກຮັບຮູ້ໄດ້ວ່າເປັນຫຼັກໝາຍຫນຶ່ງໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງການປະທັບຕາ.

ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844,
ຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາໄດ້ສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານທຶພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນ.
ຫຼັກໝາຍແຫ່ງເວລານັ້ນເປັນແບບຢ່າງເຖິງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງທຶສາມໄດ້ມາອີກຄັ້ງ,
ແລະ ແກທິເຈດໄດ້ເລີ່ມດັ່ງຂຶ້ນອີກຄັ້ງ. ຈາກນັ້ນ ປະຫວັດສາດແຫ່ງຊ່ວງປີ 1840 ຫາ 1844
ກໍຈະຕ້ອງຖືກທຳຊ້ຳອີກດ້ວຍ, ເພາະວ່າທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ໄດ້ລົງມາໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ນັ້ນ
ມີແມ່ນຜູ້ໃດອັນນອກຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະ
ເພລາຊະກິດຂອງພຣະອົງຄືການເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສ່ອງສະຫວ່າງໂດຍພຣະສິລິຂອງພຣະອົງ.

ປີ 1840 ຫາ 1844 ຍັງເປັນຕົວແທນຂອງໄລຍະເວລາຈາກວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001
ເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້; ເຊັ່ນດຽວກັນ ປີ 1844 ຫາ 1863
ກໍເປັນຕົວແທນຂອງໄລຍະຈາກວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້ເຊັ່ນກັນ.
ຊົດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ຈັດໃຫ້ປະຫວັດສາດຂອງປີ 1844 ສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດສາດຂອງໄມ້ກ້າງແຂນ,
ແລະໄມ້ກ້າງແຂນນັ້ນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການແບ່ງອອກຂອງສອງປະຫວັດສາດ
ຊຶ່ງແຕ່ລະປະຫວັດມີຄວາມຍາວສາມປີເຄື່ອງ ແລະທັງສອງກໍສອດຄ່ອງກັນ. ໄມ້ກ້າງແຂນໄດ້ສະຖາປະນາວ່າ
ປະຫວັດກ່ອນໜ້າທີ່ເລີ່ມໃນປີ 1840 ແລະສິ້ນສຸດໃນປີ 1844, ແລະປະຫວັດທີ່ຕາມມາຈົນເຖິງປີ 1863
ເປັນສອງປະຫວັດສາດຄູ່ຂະໜານ ຊຶ່ງທັງສອງລ້ວນເປັນຕົວແທນຂອງໄລຍະແຫ່ງການປະທັບຕາ.

ເສັ້ນທຳອິດແຕ່ປີ 1840 ຫາ 1844 ເປັນຕົວແທນແຫ່ງໄຊຊະນະຂອງພວກເຮົາແອັດເວັນຕິສຕ໌ແຫ່ງຟິລິດເດນເຟຍ;
ອີກເສັ້ນໜຶ່ງແຕ່ປີ 1844 ຫາ 1863
ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງພວກເຮົາແອັດເວັນຕິສຕ໌ແຫ່ງລາໂອດີເກຍ.

ແລະໃນວັນທີຊາວສີເຫຼັກເດືອນທຳອິດ, ເມື່ອຂ້າງນ້ອຍຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ ຊົງມີຊື່ວ່າ ຮົດເດເກນ;
ແລ້ວຂ້າງນ້ອຍໄດ້ເງິນຕາຂຶ້ນແລະເບັງ, ແລະເບັງເຖິງ, ມີຊາຍຜູ້ໜຶ່ງນຸ່ງໝື່ນຜ້າປ່ານ,
ແອວຂອງທ່ານຄາດດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດແຫ່ງອຸຟາດ: ຮ່າງກາຍຂອງທ່ານກໍ່ເຫມືອນແກວ້ເບຣິນ,
ແລະໃບໜ້າຂອງທ່ານເຫມືອນປະກາຍແຫ່ງຟ້າແລບ, ແລະຕາຂອງທ່ານເຫມືອນຄົມໄຟ,
ແລະແຂນກັບຕີນຂອງທ່ານເຫມືອນທອງສຳລິດຂັດເງິນ,
ແລະສຽງຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານເຫມືອນສຽງຂອງຝຸງຊົນເປັນອັນຫຼາຍ. ແລະຂ້າງນ້ອຍຄືດານເືອນ
ຜູ້ດຽວໄດ້ເຫັນນິມິດນັ້ນ: ເພາະບັນດາຊາຍທີ່ຢູ່ກັບຂ້າງນ້ອຍໄດ້ເຫັນນິມິດນັ້ນ;
ແຕ່ຄວາມສັນສະທ້ອນຢ່າງໃຫຍ່ໄດ້ຕົກໃສ່ພວກເຂົາ, ຈົນພວກເຂົາໄດ້ຫັນໄປຊ່ອນຕົວ. ດານເືອນ 10:4-7.

ຂ້າພະເຈົ້າຄືດົນເດືອນ ມີຄວາມເສົ້າໂສກໃນວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ທ່າມກາງກາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະນິມິດໃນສີ່ສະຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າວຸ້ນວາຍ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂ້າໄປໃກ້ຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກຫຼີ້ນຢູ່ໃກ້ນັ້ນ, ແລະຖາມຜູ້ນັ້ນເຖິງຄວາມຈິງຂອງເຫດການທັງໝົດນີ້. ດັ່ງນັ້ນຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງບອກຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ການຕົວຄວາມຂອງເຫດການເຫຼົ່ານັ້ນ. ດາວເດືອນ 7:15, 16.

ແລະເຫດການໄດ້ກົດຂົນວ່າ ເມືອຂ້າພະເຈົ້າ, ຄຣິດຂ້າພະເຈົ້າດານເຢຊູ, ໄດ້ຫັນນິມິດນັ້ນ
ແລະໄດ້ສະແຫວງຫາຄວາມໝາຍຂອງມັນ, ແລ້ວ ຈົ່ງເບີ, ມີຜູ້ໜັງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ
ມັກກະນະດັ່ງມະນຸດ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍືນສຽງຂອງຜູ້ຊາຍຜູ້ໜັງຈາກລະຫວ່າງຝັ່ງແມ່ນ້ຳອຸໄລ,
ຜູ້ຊົງຮ້ອງຂຶ້ນແລະກ່າວວ່າ, ກາບຣີເອນ, ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຊາຍຜູ້ນີ້ຂ້າໃຈນິມິດນັ້ນ. ດານເຢຊູ 8:15, 16.

ແລະໃນຂະນະທີ່ຂ້ານ້ອຍກຳລັງເວົ້າ ແລະອະທິຖານ ແລະສາລະພາບບາບຂອງຂ້ານ້ອຍ
ແລະບາບຂອງຊີ້ນຊາດຄືດັສະຣາເອນປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍ
ແລະທຸນຄ່າວົງວອນຂອງຂ້ານ້ອຍຕໍ່ໜ້າພຣະເຢໂຫວາພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ
ເພື່ອພູເຂົ້າບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ; ແມ່ນແລ້ວ
ໃນຂະນະທີ່ຂ້ານ້ອຍກຳລັງເວົ້າໃນການອະທິຖານຢູ່ນັ້ນ ຄືບຸລຸດຊື່ກຳບຣ໌ເອນ
ຜູ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນໃນນິມິດຕັ້ງແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນ ໄດ້ຖືກໃຫ້ບັນຍາຍາງວ່ອງໄວ
ແລະໄດ້ມາແຕ່ຕ້ອງຂ້ານ້ອຍໃນປະມານເວລາຖວາຍບູລາຕອນແດງ. ແລະທ່ານໄດ້ເຈັ່ງແກ່ຂ້ານ້ອຍ
ແລະສົນທະນາກັບຂ້ານ້ອຍ ແລະກ່າວວ່າ, ໂອ ດານເືອນ ບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ອອກມາເພື່ອປະທານບັນຍາ
ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ທ່ານ. ດານເືອນ 9:20–22.

ດັ່ງນັ້ນ, ອາໄສພະຍານສາມປະການ ທັງໝົດຈາກພຣະທຳດານເື່ອນ, ເມື່ອກາບຣີເື່ອນກ່າວແກ່ດານເື່ອນໃນບົດທີສິບ ວ່າ ທ່ານໄດ້ມາເພື່ອໃຫ້ດານເື່ອນເຂົ້າໃຈສົງທິຈະເກດິດແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ກາບຣີເອນກໍກ່າວວ່າອະທິບາຍນິມິດ "marah" ເພດຍິງ ອັນເປັນນິມິດທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດຜົນ
ຊົງດານເອີ້ນໄດ້ເຫັນ ແລະຄົນອີກພວກໜຶ່ງໄດ້ຫລົບໜີຈາກໄປ.

ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມາເພື່ອໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ
ອັນໃດຈະເກີດຂຶ້ນແກ່ຊົນຊາດຂອງທ່ານໃນບັນຍາຍຂອງວັນທັງໝາຍ;
ເພາະນິມິດນັ້ນຍັງເປັນເລື່ອງຂອງອີກໜຶ່ງວັນ. ດານເອີນ 10:14

ນິມິດທີ່ດານເອີນໄດ້ເຫັນ ຊົງກ່ອນໃຫ້ເກີດການແຍກອອກໃນບັນດາຜູ້ຊົນນັ້ນ
ຄົນນິມິດແຫ່ງການປາກົດຂອງພຣະຄຣິດ, ນິມິດແຫ່ງສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ,
ແຕ່ເປັນການສະແດງອອກໃນລັກສະນະຜ່າຍຍາງຂອງນິມິດນັ້ນ.
ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນນິມິດແຫ່ງການປາກົດຢ່າງກະທັນຫັນຂອງພຣະຄຣິດໃນຖານະຜູ້ສັງສານແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
ນັ້ນເອງທີ່ໄດ້ປ່ຽນດານເອີນ (ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ດານເອີນເປັນຕົວແທນ)
ໃຫ້ເປັນຕາມພຣະສັນຖານຂອງພຣະຄຣິດ. ສົງທິ"ເກີດແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນທັງໝາຍພາຍຫຼັງ"
ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍປະຫວັດຂອງພວກມົນເລື້ອຍຈາກປີ 1840 ຫາ 1844,
ແລະອີກທັງໂດຍພວກມົນເລື້ອຍຈາກປີ 1844 ຫາ 1863.
ຄົນຈຳພວກໜຶ່ງໝູ່ໜີຈາກນິມິດນັ້ນດ້ວຍການກະບົດ,
ແລະຄົນອີກຈຳພວກໜຶ່ງຕິດຕາມພຣະຄຣິດໂດຍຄວາມເຊື່ອເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດທິສຸດ
ເພື່ອຈະໄດ້ນັ່ງຮ່ວມກັບພຣະອົງໃນສະຖານທີ່ຜ່າຍສະຫວັນ.

ແຕ່ເມື່ອກາບຣີເອນໄດ້ຕີຄວາມນິມິດທີ່ຊົນຊາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍຖືກປ່ຽນໃຫ້ເປັນຕາມພຣະສັນຖານ
ຂອງພຣະຄຣິດ, ທ່ານໄດ້ນຳສະເໜີປະຫວັດສາດພາຍນອກຂອງໂລກ. ນິມິດຂອງດານເອີນກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ ໄດ້
ຖືກກາບຣີເອນຕີຄວາມວ່າເປັນປະຫວັດສາດພາຍນອກຂອງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝີ
ນສີພັນ. ເມື່ອໃນການຕີຄວາມຂອງກາບຣີເອນ ໄດ້ມາເຖິງປະຫວັດສາດຂອງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001,
ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກເປັນວ່າເປັນສົງຄາມໜ້າໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂໍ້ທີສິບຫົກ,
ຈະຖືກຮັບຮູ້ໄດ້ກໍ່ແຕ່ໂດຍກະແຈແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍ "ບໍ່ອັມບາການ" ໃນຂໍ້ທີສິບ. ໃນວັນທີ 11
ກັນຍາ 2001 ຜົນກະທົບຂອງທຸກນິມິດໄດ້ເລີ່ມຄືດລາຍອອກດັ່ງວົງລໍ້ໃນວົງລໍ້.

ແລະພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ,
ສຸພາສິດອັນນັ້ນທົ່ວກະຈາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອິສະຣາເອນ ທີ່ກ່າວວ່າ, 'ວັນເວລາຖືກຍຶດອອກໄປ
ແລະນິມິດທຸກຢ່າງກໍລົ້ມເຫລວ' ນັ້ນແມ່ນຫຍັງ? ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງບອກແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສຸພາສິດນີ້ສິ້ນສຸດລົງ
ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ນຳມັນມາໃຊ້ເປັນສຸພາສິດໃນອິສະຣາເອນອີກຕໍ່ໄປ; ແຕ່ຈົ່ງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
'ວັນເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ແລະຜົນສຳເລັດຂອງນິມິດທຸກຢ່າງກໍຈະມາເຖິງ.'
ເພາະໃນວົງວານຂອງອິສະຣາເອນ ຈະບໍ່ມີນິມິດອັນເປົ່າປ່ຽວ ຫຼືການທຳນາຍອັນປະຈົບປະແຈງອີກຕໍ່ໄປ.
ເພາະເຮົາຕີພຣະເຢຊູວ່າ: ເຮົາຈະກ່າວ ແລະຖອຍຄຳທີ່ເຮົາຈະກ່າວນັ້ນຈະສຳເລັດເປັນຈິງ;
ມັນຈະບໍ່ຖືກຍຶດອອກໄປອີກຕໍ່ໄປ: ເພາະໃນວັນເວລາຂອງພວກເຈົ້າ, ໃອ ວົງວານທີ່ກະບົດເອີຍ,
ເຮົາຈະກ່າວຖອຍຄຳນັ້ນ ແລະຈະເຮັດໃຫ້ມັນສຳເລັດ, ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັ່ງນັ້ນ. ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ
ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ເບິ່ງແມ,
ພວກວົງວານອິສະຣາເອນກ່າວວ່າ, 'ນິມິດທີ່ເຂົາເຫັນນັ້ນເປັນສຳລັບອີກໜຶ່ງວັນຂ້າງໜ້າ
ແລະເຂົາພະຍາກອນເຖິງເວລາທີ່ຢູ່ໄກອອກໄປ.' ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ, ຈະບໍ່ມີຖອຍຄຳໃດໆ ຂອງເຮົາຖືກຍຶດອອກໄປອີກຕໍ່ໄປ,
ແຕ່ຖອຍຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ນັ້ນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ, ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັ່ງນັ້ນ. ເອເຊກຽນ
12:21–28.

ໃນບັນດາວົງໄດ້ແຕ່ງຄຳພະຍາກອນທັງໝົດທຶກຳລັງໝຸນຢູ່ພາຍໃນວົງໄດ້ແຕ່ງຄຳພະຍາກອນອື່ນໆໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ, ມີວົງໄດ້ຮັບຊື່ການດົນໃຈໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ນັກສຶກສາຄຳພະຍາກອນໃນຍຸກສຸດທ້າຍຮູ້ວ່າ ເປັນວົງໄດ້ໃດໜຶ່ງຈຸດໝາຍນັ້ນລົດດອນຂອງພວກເຂົາຈະຖືກຕັດສິນ. ເສັ້ນເໝືອດເສັ້ນ, ວົງໄດ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນນິມົດທິດານເື່ອນໄດ້ເຫັນ ຊຶ່ງໄດ້ບ່ຽນທ່ານໃຫ້ເປັນຕາມພາບລັກຂອງພຣະຄຣິດ, ເພາະນັ້ນແມ່ນນິມົດທິດຊີ້ບອກວ່າສິ່ງໃດຈະເກີດຂຶ້ນແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

"ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຢ່າງແຈ້ງວ່າ
ຮູບຂອງສັດຮ້າຍຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນກ່ອນເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະເປີດລົງ;
ເພາະວ່ານີ້ຈະເປັນການທົດສອບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ໂດຍທີ່ຊະຕາກຳນັ້ນລົດດອນຂອງເຂົາຈະຖືກຕັດສິນ. ຈຸດຍືນຂອງທ່ານເປັນຄວາມສັບສົນຂອງຄວາມບໍ່ສອດ
ຄ່ອງກັນຫຼາຍປະການເສຍຈົນມີພຽງບ່າກົນເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະຖືກຫລອກລວງ."

"ໃນ ພຣະນິມົດ 13 ຫົວຂໍ້ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີຢ່າງແຈ້ງຊັດ; [ພຣະນິມົດ 13:11–17, ຖືກອ້າງອີງ].

"ນີ້ແມ່ນການທົດສອບທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງຜ່ານກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຖືກປະທັບຕາ.
ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ພົບຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂດຍການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ,
ແລະປະຕິເສດທີ່ຈະຍອມຮັບວັນຊະບາໃຕ້ອັນບອມບິນ, ຈະເຂົ້າຢູ່ໃຕ້ທຸງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ Jehovah,
ແລະຈະໄດ້ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່,
ຜູ້ທີ່ຍອມປະຖົມຄວາມຈິງອັນມີຕົ້ນກຳເນີດຈາກສະຫວັນ ແລະຍອມຮັບວັນຊະບາໃຕ້ວັນອາທິດ,
ຈະໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ." Manuscript Releases, volume 15, 15.

ການທົດສອບທີ່ຖືກລະບຸວ່າເປັນການທົດສອບແຫ່ງຮູບສັດຮ້າຍນັ້ນມີສອງດ້ານ.
ມັນເປັນການທົດສອບທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ນັກສຶກສາແຕ່ງຄຳພະຍາກອນຕ້ອງຮັບຮູ້ການພັດທະນາຂອງຮູບສັດຮ້າຍ
ຊຶ່ງເປັນການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິດຈັກແລະລັດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ ກ່ອນໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ມັນຍັງເປັນການທົດສອບທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຮູບສັດຮ້າຍ ຫຼືຮູບຂອງພຣະຄຣິດ
ພາຍໃນຜູ້ທີ່ຖືກແທນໂດຍດານເື່ອນ ຫຼືຜູ້ທີ່ໄດ້ຫລົບໜີ.
ການແຍກອອກນັ້ນອີງຢູ່ເທິງວ່າພວກພົມມະຈາຣິເຫຼົ່ານັ້ນ "ເຫັນນິມົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້"
ເໝືອນດັ່ງທິດານເື່ອນໄດ້ເຫັນ ຫຼືວ່າພວກເຂົາຫລົບໜີຈາກນິມົດນັ້ນ.
ກະແຈແຫ່ງການເຫັນນິມົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນຖືກແທນໄວ້ໂດຍຄຳວ່າ "ບໍ່ອົມປາການ."

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ທຸດສະຫວັນຜູ້ຊົງຮິດຜູ້ໄດ້ຊົງສັງສອນໂຢຮັນ ມີໄດ້ເປັນຜູ້ໃດອັນນອກຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ການທີ່ພຣະອົງຊົງວາງພຣະບາດຂວາເທິງທະເລ ແລະພຣະບາດຊ້າຍເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງ ສະແດງເຖິງພາກບາດ
ທີ່ພຣະອົງຊົງກະທຳຢູ່ໃນເຫດການຊ່ວງສຸດທ້າຍແຫ່ງຄວາມຂັດແຍ້ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກັບຊາຕານ.
ທ່າທີ່ນີ້ບຶງບອກເຖິງລົດອຳນາດ ແລະສິດອຳນາດສູງສຸດຂອງພຣະອົງເໝືອດໂລກທັງສິ້ນ.
ຄວາມຂັດແຍ້ງນັ້ນໄດ້ທະວີຄວາມຮຸນແຮງ ແລະເດັດດ່ຽວຍິ່ງຂຶ້ນຈາກຍຸກສະໄໝໜຶ່ງໄປສູ່ອີກຍຸກສະໄໝໜຶ່ງ
ແລະຈະຍັງດຳເນີນຕໍ່ໄປເຖິງລາກສຸດທ້າຍ
ເມື່ອການກະທຳຢ່າງແຍບຄາຍຂອງອຳນາດແຫ່ງຄວາມມັດຈະບັນລຸເຖິງຂັ້ນສູງສຸດ. ຊາຕານ
ທີ່ຮ້ວມມືກັບຄົນຊົດ ຈະລ້ວງໂລກທັງສິ້ນ ແລະຄຣິດຈະຈັກທັງຫລາຍທີ່ບໍ່ຮັບເອົາຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ.
ແຕ່ທຸດສະຫວັນຜູ້ຊົງຮິດນັ້ນຊົງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່. ພຣະອົງຊົງຮ້ອງດ້ວຍພຣະສຽງອັນດັງ.
ພຣະອົງຈະຊົງສຳແດງລົດອຳນາດ
ແລະສິດອຳນາດແຫ່ງພຣະສຽງຂອງພຣະອົງແກ່ຜູ້ທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຮ່ວມກັບຊາຕານເພື່ອຕໍ່ຕ້ານຄວາມຈິງ.

"ຫຼັງຈາກຟ້າຮ້ອງທັງຈັດນີ້ໄດ້ເບິ່ງສຽງຂອງພວກມັນແລ້ວ ຄຳບັນຊາກໍມາເຖິງໂຢຮັນ
ເໝືອນດັ່ງທີ່ມາເຖິງດານເື່ອນກ່ຽວກັບໜັງສືນີ້ອ້ອມນັ້ນວ່າ:

‘ຈົງປະທັບຕາສົງທັງຫຼາຍທີ່ຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດໄດ້ເບິ່ງອອກມາໄວ້.’ ສົງເຫຼົ່ານີ້ໝາຍເຖິງເຫດການໃນອະນາຄົດ ຊຶ່ງຈະຖືກເປີດເຜີຍຕາມລຳດັບຂອງມັນ. ດານີເອນຈະຢືນຢູ່ໃນສ່ວນຂອງຕົນໃນຕອນທ້າຍແຫ່ງບັນດາວັນ. ໂຢຮັນໄດ້ເຫັນໜັງສືນີ້ອ້ອມນັ້ນຖືກເປີດຜະນຶກແລ້ວ. ເມື່ອນັ້ນ ຄຳພະຍາກອນຂອງດານີເອນຈຶ່ງມີບ່ອນອັນເໝາະສົມຂອງມັນໃນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີໜຶ່ງ, ອົງທີສອງ, ແລະອົງທີສາມ ທີ່ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດແກໂລກ. ການເປີດຜະນຶກໜັງສືນີ້ອ້ອມນັ້ນ ຄືຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບເວລາ.”

“ພຣະທຳດານີເອນ ແລະ ພຣະນິມິດ ເປັນອັນດຽວກັນ. ໜຶ່ງເປັນຄຳພະຍາກອນ, ອີກໜຶ່ງເປັນການເປີດເຜີຍ; ໜຶ່ງເປັນປົ້ນທີ່ຖືກປະທັບຕາໄວ້, ອີກໜຶ່ງເປັນປົ້ນທີ່ຖືກເປີດອອກ. ໂຢຮັນໄດ້ຍືນຄວາມລັກລັບທີ່ສູງຟ້າຮ້ອງໄດ້ກ່າວອອກມາ, ແຕ່ທ່ານໄດ້ຖືກບັນຊາບໃຫ້ຂຽນຄວາມເຫຼົ່ານັ້ນ.”

“ຄວາມສະຫວ່າງພິເສດທີ່ປະທານໃຫ້ແກໂຢຮັນ ແລະໄດ້ຖືກສະແດງອອກໃນສູງຟ້າຮ້ອງເຈັດປະການນັ້ນ ແມ່ນການບັນຍາຍເຖິງເຫດການຕ່າງໆທີ່ຈະບັງເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີໜຶ່ງ ແລະອົງທີສອງ.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.